

store Dele af Befolkningen der ovre efter den almindelige Mening ikke ere modne, ikke ere i Stand til at give Vejledning ved deres Afstemning. Enhver, der kender Negerbefolkningen, vil ogsaa i og for sig kunne forstaa dette. Det er en blød, godmodig og elskværdig Race, men i en ganske ualmindelig Grad er den som Børn, der lade sig lede af en øjeblikkelig Paavirkning, og som under denne Paavirkning kunne blive mere end almindelig vilde og ubeherskede. Vi have i Shakespeares „Othello“ et godt Billede af en Helt, men ogsaa af en Neger; brav og retsindig lader han sig af ganske løse Beskyldninger som et Barn hidse til den vildeste Handling, som han straks efter fortryder og tager sin Død over. Ligesom man nu ikke mener at kunne give Børn Stemmeret, har man der ovre fra hævdedet, at Negerbefolkningen, den store almindelige Negerbefolkning, vil ikke give en virkelig betydende Vejledning ved sin Afstemning. Har dette nu kunnet siges tidligere, er det klart, at det kan siges i langt højere Grad nu, efter at denne Befolkning i en ganske ualmindelig Grad er bleven paavirket og demoraliseret netop over for det foreliggende Spørgsmaal. Gennem en for Salget stemt Mand saa jeg forleden et Brev fra en Plantageejer, der ogsaa var stemt for Overdragelsen, og i dette Brev skrev han, at „enten Øerne gaa til Amerika, eller de blive ved Danmark, ville vi faa Uro og Vanskeligheder med Befolkningen her ovre; vi ville ikke faa Oprør, det er jeg ganske vis paa, men store Vanskeligheder med Befolkningen, thi det er nu en uforgribelig Mening ikke hos enkelte, men hos hele Negerbefolkningen her ovre, at den Dag, Øerne afstaaes til Amerika, vil Daglønnen stige fra 20 til 40 Cts., noget, der jo ikke kan være Tale om“. Jeg saa i Salgsavisen fra St. Croix ved et rent Tilfælde i Gaar det samme fortalt, den føjede til: Negrene maa ikke vente, at det vil ske, selv om Øerne overdrages; de maa være glade, om de kunne beholde den Dagløn, de have nu. Ogsaa skulle Negrene have den fulde og faste Overbevisning, at hvis Øerne ikke blive solgte, vil Amerika forbyde Indførsel af Majsmel, som er Befolkningens Hovednæringsmiddel. Over for en Befolkning, som man kan bilde noget saadant ind, og som tror saadant noget, er det ganske let forstaaeligt, at man ikke vil lade dens Afstemning være det endelig afgørende, og at man heller ikke kan betragte den som vejledende ved dette Spørgsmaals Bedømmelse. Og dette

er jo ikke en for os ny Betragtning af Befolkningen derovre. Vi have ikke skelnet mellem sort og hvid, saaledes at ikke enhver kulørt kan arbejde sig op til samme Kaar og Indflydelse som den hvide, men vi have sat en Grænse ad den eneste Vej, det kunde gøres, nemlig ved den Census, der er fastsat derovre, saaledes at kun de, der arbejde sig frem til fuld Selvstændighed, have Valgret til Kolonialraadet, at man da, naar man vil have en Vejledning, bliver staaende ved den Begrænsning, som vi ellers have anvendt, naar vi have skullet have Vejledning med Hensyn til Koloniernes Styrelse og Anliggender, det forekommer mig naturligt. Det er sikkert ogsaa det, der har været Landstingets Mening med Afstemningsbegrænsningen. Men saa er der jo et andet og meget betydende Punkt i Landstingets Beslutning, og det er det, at de ikke forlods godkende Traktaten under Forudsætning af, at en Afstemning udtaler sig for Afstaaelse, men at de forlange, at Afstemningen skal foretages, og først derefter skal Godkendelsen ske. Det forekommer mig ogsaa, at med hele Landstingets Betragtning af dette Spørgsmaal, Umuligheden af at faa en fuldt betydende Udtalelse fra Befolkningen derovre, er det et meget sundt og naturligt Standpunkt at tage. Hvorfor er det vanskeligt nu at faa en betydende Udtalelse? Fordi den høje Regering, efter at dette Krav om Afstemning var kommet stærkt frem, ikke desto mindre afsluttede Traktaten, afsluttede den ganske kort efter, at Landstinget i sin Skrivelse ogsaa for sit Vedkommende havde fastholdt dette Krav. To Dage efter blev Traktaten undertegnet uden Hensyn til dette Landstingets Krav. Og hvad fulgte deraf? Deraf fulgte, at nu foreligger den som en med Kongens Tilslutning underskrevet Traktat, som en af det danske Folketing ved en tidligere Afstemning med stort Flertal godkendt Traktat, og som en af det amerikanske Senat godkendt Traktat. Det er da ganske naturligt, at Landstinget, som har sine store Tvivl om Rigtigheden af hele dette Skridt, siger: Nej, Befolkningen derovre skal dog vide, der er to Meninger om hele dette Spørgsmaal. Hidtil har den maattet tro, at der kun var en Mening herovre i Danmark om Spørgsmaalet, men den skal dog have at vide, at der er to Meninger. Og det kan kun ske paa den Maade, at der er en af de afgørende Faktorer, der ikke, før Afstemningen har fundet Sted, har sagt sit Ja